

der. Vort Forslag i Sammenligning med Regjeringens Forslag om Underofficerskorpset vil stille sig saaledes, at, medens der den 1ste Oktober 1878 er 114 mindre, end Regjeringen har forlangt, vil der, naar vort Forslag vedtages, den 1ste Oktober 1881 være 133 mindre, og den 1ste Oktober 1884 være 117 mindre og samme Dato 1887 være 120 mindre; der er saaledes nok at flaa af paa, naar vi skulle til at forhandle med Regjeringen om Revisionen af Søværnslovgivningen. Der er i den Henseende Intet at risikere, saa meget mere, som vi for Artilleriets Vedkommende ere gaaede tilnærmelsesvis lige saa vidt, som Regjeringen ønsker. Folkethinget har nemlig foreslaaet 211, og Regjeringen forlanger 213, medens der nu kun er 133. — Jeg spørger dernæst: Har Folkethinget ikke tidligere viist en Smødefkommen med Hensyn til saadanne Smaasager paa Søværnets Omraade, som i en ganske anden Grad kunde siges at gaa udenfor Forudsætningerne for Søværnets Ordning? Dette maa besvares med Ja. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa, at ved Loven af 11te Februar 1876 forøgedes Søofficersseleverne i ældste Klasse i Søofficersskolen fra det lovbestaaede Antal af 10 til 12, og ved Loven af 20de November 1876 forøgedes Elevantallet i samme Klasse fra det lovbestaaede 10 til 14, og endelig ved Loven af 2den November 1877, altsaa ifjor, forøgedes det samme lovbestaaede Antal af Elever i Søofficersskolens ældste Klasse til 14. Der er intet Medlem af det ærede Mindretal, der har gjort nogen Indvending herimod; man fandt det tværtimod anbefalesværdigt. Havde man havt Noget derimod ifjor, vilde det jo have været de Herrer let at forbynde det. Man er altsaa ved Søofficersskolen gaaet til at bevilge 40 pCt. ud over det lovbestaaede Antal, og med hvilken Begrundelse? Med den Begrundelse, at man vilde kunne naae op til et blot det fulde Antal Officerer efter Søværnsordningsloven, men ogsaa naae til at faae de 20 Sefondlieutenanter, og at man ønskede at forberede sig paa, at Søofficerernes Antal skulde voxe ifølge det Forslag, der er stillet om Søværnets Ordning. Naaget man altsaa ikke blot ikke tror uden denne Forøgelse at kunne komme ud af det med Søofficerernes Antal eller naae det Tal, som ved Søværnsloven er bestemt, men endog ønsker at gaa videre, for at forberede sig paa, hvad der siden skal ske ved Revisionen, og Folkethinget uden nogen Indvending er gaaet ind paa en 40 pCt.s Forhøielse af Elevantallet i ældste Klasse i Søofficersskolen, gjør man her Indvendinger imod, at vi foretage dette lille Skridt til at raade Bod paa det store Antal vakante Numre i Underofficersklassen af anden Grad. Jeg vil indrømme, at Søofficererne naturligtvis have deres store Betydning for det kostbare Materiel osv, der er dem betroet; men man maa ikke glemme, at et meget væsentligt Moment for at bevare den Uddannelsesmaade, som i alt Fald hidtil

har været anset for nødvendigt for de søværnepligtige Menige, ligger fuldt saa vel i den Uddannelse, som Underofficerskorpset modtager (Afbrydelse af Brix). Det nytter ikke, at man gjør den Sammenligning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds nu gjør opmærksom paa mellem Søen og Flaaden. Man vil langt hurtigere kunne uddanne en dygtig Underofficer paa Landet end paa Flaaden. (N. P. Jensen: Hvor veed det ærede Medlem det fra?). Jeg skylder ikke det ærede Medlem fra Randers nogenformelt Regnskab for, hvorfra jeg har min Rundskab. Jeg staar ikke her som Examinand for det ærede Medlem; men jeg tror, at dersom det ærede Medlem skulde sendes ombord paa en Tur til Middelhavet eller Island og gjøre Tjeneste der paa samme Maade, som han gjør Tjeneste i Land, vilde han faae en Forneimelse af en Forandring. Turde denne Antydning ikke være tilstrækkelig, turde jeg gaa videre. Men det ærede Medlem kan tale med en søværnepligtig Artillerist og med en landværnepligtig Artillerist, og han vil faae en Forneimelse af, at der er Forskjel i den Maade, hvorpaa de skulle sikk sig, og hvorpaa de skulle øve sig, og paa hvad de skulle indøves i ombord og i Land. De skulle blandt Andet ogsaa have indøvet sig i at taale Søen, og det er ikke enhver Landkrabbes Sag. Altsaa dem løber man ikke saaledes til at uddanne. Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes det høie Folkething, det ærede Mindretal inklusive, som har været saa skaansomt mod den Side, som har ønsket flere Officersselever antagne, end Loven befaler, nu pludselig er blevet saa streng ligeoverfor dette lille Tal, hoormed man ikke, som nævnt, naaer den Grændse, der i Loven er sat. Det hele Spørgsmaal med Hensyn til Bevillingen dreier sig om, hvorvidt vi skulle lade 10 usormuende Dreng paa den i Loven anviste Maade uddannes til Underofficerer, hvortil vi meget trænge. — Nu kunde jeg tænke mig, at man kunde sige: det er et politisk Spørgsmaal, vi kunne ikke bevilge Penge til det nuværende Ministerium; men da vil jeg sige til det ærede Mindretal, hvis det Moment spiller med ind (Eh. Nielsen: Det er man ude over!) — det lader dog til, at man ikke er ude over det, men at det spiller med ind — kun dette, at naar de ærede Medlemmer have været med til i forrige Samling at bevilge den nuværende Marine- og Krigsminister i hans dobbelte Egenkab af Minister ca. 21 Millioner Kroner, efterat han har tiltraadt dette Ministerium, der har udstedt Loven af 12te April 1877, og tilmed givet ham en særegen og ganske usædvanlig Tilidsberklæring som for Ex. den ved Torpedoflabet med Kanoner uden Tegning, Plan eller Overflag til et Beløb af over 2 Mill., kan jeg ikke negte, at det ganske mærkeligt illustrerer, naar man Naaret efter kommer og siger os, at vi maa ikke bevilge Undervisning og Ophold paa Skolen, hvor